

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci navrhovatele: **Z. K.**, zastoupen Mgr. Viktorem Klímou, advokátem se sídlem Melantrichova 477/20, Praha 1, proti odpůrci: **Hlavní město Praha**, se sídlem Mariánské nám 2, Praha 1, v řízení o návrhu navrhovatele na zrušení opatření obecné povahy hl. m. Prahy č. 37/2013, v části Z 2746/00 a v části Z 2750/00 nazvané „Celoměstsky významné změny III Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy – Z 2746/00, Z 2747/00, Z 2750/00“

t a k t o :

I. Opatření obecné povahy č. 37/2013, schválené usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 19.9.2013 č. 31/12 **se zrušuje** v části výrokové části změny č. Z 2746/00 a v Příloze č. 2 tohoto opatření obecné povahy, a to v rozsahu změny záplavového území vymezeného závaznou částí územního plánu jako kategorie C – územní průtočné na drobném vodním toku Dobrá voda, a to v rozsahu říčních kilometrů 0,000 – 1,541, dnem právní moci tohoto rozsudku.

II. Žaloba proti Opatření obecné povahy č. 37/2013, schválené usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 19.9.2013 č. 31/12 ve vztahu k části výrokové části č. 2750/00 a v Příloze č. 2, a to ve vztahu ke změnám veřejně prospěšné stavby pojmenované jako Retenční nádrž a dešťová usazovací nádrž (DUN) Dobrá voda s kódovým označením VPS 79/TY/31 a VPS 79/TY/40, **se zamítá.**

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.171,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Viktora Klímy, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I..

Navrhovatel se návrhem, podaným u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení Opatření obecné povahy č. 37/2013, které bylo schváleno usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy dne 19.9.2013 a nabylo účinností dne 10.10.2013, a to v části Z 2746/00 a v Příloze 2 opatření obecné povahy v rozsahu změny záplavového území vymezeného závaznou částí územního plánu jako kategorie C – území průtočná na drobném vodním toku Dobrá voda a v části výrokové části změny Z 2750/00 a v Příloze 2 tohoto opatření obecné povahy v rozsahu, které se týkají změn veřejně prospěšné stavby pojmenované jako Retenční nádrž a dešťová usazovací nádrž (DUN) Dobrá voda s kódovým označením VPS 79/TY/31 a VPS 79/TY/40

Pod bodem I. a bodem II. podaného návrhu navrhovatel uvedl procesní genezi, lhůtu pro podání návrhu s tím, že na konci tříleté zákonné lhůty podává návrh na zrušení napadeného Opatření obecné povahy v částech změny 2746/00 a změny Z 2750/00. Navrhovatel se dále zabýval otázkou své aktivní legitimace a pasivní legitimace odpůrce (body III. a IV. návrhu), odkázal na důvody, uvedené v návrzích, uvedených ve věcech, ve kterých je napadeno totéž Opatření obecné povahy, vedených u zdejšího soudu pod sp.zn. 5A 113/2015 a sp.zn. 5A 50/2016 (bod V. návrhu). Dále poukázal na nezákonnost opatření obecné povahy ve spojitosti s algoritmem soudního přezkumu s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1Ao 1/2005 a poukázal na rozsudek městského soudu č.j. 3A 61/2010-94 ze dne 31.5.2013 (kde bylo přezkoumáváno rozhodnutí o námitkách žalobce ve věci stanovení veřejně prospěšné stavby na pozemcích navrhovatele) s tím, že navrhovatel má za to, že odpůrce zneužil při vydání OOP svěřenou pravomoc a působnost. Vymezení obecně prospěšné stavby na jeho pozemcích, jakož i vymezení, respektive údaj na aktualizace, záplavového území na nemovitostech ve vlastnictví navrhovatele musí být pro nezákonnost zrušeno. Absentují logické a přezkoumatelné úvahy odpůrce ve vztahu k testu přezkoumatelnosti, retenční nádrž nebyla zkolaudována a téměř najisto nebude uvedena do provozu. Deklarovaný cíl nemá ve vztahu k nemovitostem navrhovatele logickou a reálnou spojitost, vyvstane latentní cíl, tj. vyvlastnění nemovitosti navrhovatele (bod. VI. návrhu).

Pokud jde o změnu Z 2746/00 týkající se stanovení záplavového území na pozemcích navrhovatele (bod VII. návrhu), odkázal na argumentaci uplatněnou ve věci, vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 5A 206/2013 a namítal, že odpůrce odmítl meritorní přezkoumání námitek, které navrhovatel ve vztahu ke stanovení záplavového území uplatnil. Poukázal na znění zákona č. 254/2001 Sb., vodní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále „vodní zákon“), zdůraznil právní úpravu, jež byla provedena novelou vodního zákona pod č. 150/2010 Sb. Odpůrce nekriticky posvětil chybné vymezení záplavového území vodoprávním úřadem, aniž by přihlédl ke konkrétním okolnostem, které byly navrhovatelem namítány v rámci jeho námitek ze dne 16.1.2013. Dále navrhovatel namítal nepřezkoumatelnost

rozhodnutí o námitkách s tím, že absence věcného posouzení námitek je jednou ze stěžejních příčin, které vedly k nesprávnému stanovení záplavového území na pozemcích navrhovatele. Dále navrhovatel poukázal na rozhodnutí odboru ochrany přírody Magistrátu hl. m. Prahy, jakožto vodoprávního úřadu ze dne 31.1.2007, kterým bylo vymezeno u potoku Dobrá voda záplavové území, nikoliv však aktivní zóna záplavového území. Navrhovatel má za to, že odpůrce překročil svoji působnost tím, že vodoprávním úřadem vymezené záplavové území bylo změnou územního plánu zařazeno do kategorie C – průtočné záplavové území. Možnost využití takového území upravuje vyhláška č. 32/1999 hl. m. Prahy, o závazných částech územního plánu, z níž je zřejmé, že až na několik výjimek platí všeobecný zákaz umísťování staveb, tedy uplatňují se v nich obdobná omezení, která za vodní zákon stanoví pro aktivní zónu.

Navrhovatel dále namítal nesprávnost vymezení veřejně prospěšných staveb stávajících retenčních nádrží na pozemcích navrhovatele, provedené změnou Z 2750/00 (VIII. návrhu). Odkázal na námitky uplatněné ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 5A 207/2013, poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31.5.2013 č.j. 3A 61/2010-94, kterým bylo zrušeno rozhodnutí odpůrce o námitkách navrhovatele proti změně Z 1415/07, zahrnuté do opatření obecné povahy č. 9/2010, ve kterých námitkami brojlil právě proti retenční nádrži v Křeslicích. Navrhovatel poukázal na námitky, které uplatnil proti návrhu napadeného opatření obecné povahy v části změny územního plánu Z 2750/00. Odpůrce námitkám navrhovatele nevyhověl, dle názoru navrhovatele absentuje s ohledem na algoritmus soudního přezkumu ve vztahu k námitkám navrhovatele dostatečné odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Absence věcného posouzení a řádného vypořádání s námitkami navrhovatele je nutno pokládat za důvod nezákonného jak vymezení, tak následného rozšíření veřejně prospěšné stavby pracovně nazývané Retenční nádrž Dobrá voda na další pozemky navrhovatele. Navrhovatel zpochybnil cíl vymezení retenční nádrže jako veřejně prospěšné stavby, neboť na předmětném místě není žádný potok Dobrá voda a je vyloučeno, aby zde nastala byť i sebemenší povodňová vlna.

Navrhovatel navrhl, aby soud opatření obecné povahy č. 37/2013 ve vztahu k výrokové části Z 2746/00 a v příloze 2 opatření obecné povahy v rozsahu změny záplavového území vymezeného závaznou částí územního plánu jako kategorie C – území průtočná na drobném vodním toku Dobrá voda a v části výrokové části změny Z 2750/00 a v příloze 2 tohoto opatření obecné povahy, a to v rozsahu, které se týkají změn veřejně prospěšné stavby pojmenované jako Retenční nádrž a dešťová usazovací nádrž (DUN) Dobrá voda s kódovým označením VPS 79/TY/31 a VPS 79/TY/40 zrušil.

II.

Odpůrce ve vyjádření k podanému návrhu popsal průběh přijetí OOP č. 37/2013. Ve vztahu ke změně Z 2746/00 (rozšíření záplavového území) uvedl, že záplavová (dříve zátopová) území drobných toků byla poprvé vymezena v územním plánu schváleném usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 ze dne 9.9.1999. Využití záplavových území se řídilo podle Oddílu 9 Zátopová území přílohy č. 1 vyhlášky hl. m. Prahy č. 32/1999 Sb., přičemž z výkresu č. 33 je zřejmé, že uplatňování kategorie C průtočná na drobných vodních tocích platilo od platnosti územního plánu ze dne 9.9.1999. Po nečekaných záplavách v roce 2002 bylo přistoupeno k urychlenému pořízení změny územního plánu Z 719/00, respektive Z 720/00, které reagovaly na důsledky záplav. Ačkoliv došlo vyhláškou hl. m. Prahy č.

17/2005 ke změně uplatňování kategorie C – průtočná, zůstalo v platnosti v rozsahu vymezených záplavových území drobných toků a stanovených vodohospodářským úřadem z roku 1999. Po roce 2005 začali správci drobných vodních toků významně aktualizovat záplavová území a vodoprávní úřad stanovoval nová záplavová území drobných vodních toků na území hl. m. Prahy. V rámci změny územního plánu Z 2746/00 byla aktualizována (promítnuta) vymezení záplavových území drobných vodních toků podle nově stanovených vymezení vodoprávním úřadem od roku 2005. Změna územního plánu Z 2746/00 tedy pouze promítla nově stanovené záplavové území, stanovené příslušným vodoprávním úřadem. Z výkresu č. 33, obrázek 3 a z legendy tohoto výkresu je zřejmé, že uplatňování kategorie C - průtočná na drobných vodních tocích nebylo změněno, vymezení v záplavovém území kategorie C - průtočná na drobných vodních tocích na území hl. m. Prahy nebylo stanoveno změnou územního plánu Z 2746/00, ale platí kontinuálně od schválení platného územního plánu dne 9.9.1999. Změna pouze vymezení aktualizovala, tzn. promítla aktuální rozsah vymezení záplavových území, stanovených vodoprávním úřadem, což je v souladu se zákonem. Změna Z 2750/00 se týká řady veřejně prospěšných staveb stávajících retenčních nádrží a vodních děl, veřejně prospěšné stavby jsou vymezeny na nezbytně nutných pozemcích tak, aby bylo možno v budoucnu zabezpečit komplexní údržbu, obnovu a rekonstrukci. Stavby umožňují zadržovat srážkovou vodu v době zvýšených průtoků a slouží k větší ochraně před povodněmi.

Odpůrce má pochybnosti o aktivní legitimaci navrhovatele, která je přiznána pouze subjektům, které jsou bezprostředně a přímo zkráceny na svých právech. Je nutno odmítnout tvrzení navrhovatele, že odpůrce svým rozhodnutím, respektive vymezením záplavového území, zakázal umístování staveb. Umístování staveb je omezeno rozhodnutím příslušného stavebního úřadu. K námitkám o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách odpůrce uvedl, že vycházel z podkladových dokumentů, zpracovaných jinými orgány státní správy. Z evidence Ministerstva životního prostředí existence vodního toku Dobrá voda vyplývá, proto ji musel odpůrce zohlednit. Změny územního plánu byly přijaty s přihlédnutím k narůstající četnosti povodňových situací, ve změně Z 2746/00 byla aktualizována (promítnuta) vymezení záplavových území drobných vodních toků podle nově stanovených vymezení vodoprávním úřadem. Hranice záplavového území převzal odpůrce podle rozhodnutí č.j. 12652/2005/OOP/II/Ku, nestanoví je tedy jinak. Nebylo určeno nic nového, co by nestanovil oprávněný vodoprávní úřad, odpůrce tedy kompetence nepřekročil. V závěru odpůrce uvedl, že návrh působí zmatečně, spekulativní návrhy o možném zájmu o pozemky ve vlastnictví navrhovatele a jejich vyvlastnění nemají oporu v jednání odpůrce, z procesu přípravy a realizace jiných staveb vyplývá, že hl. m. Praha, respektive Magistrát hl. m. Prahy nejde cestou vyvlastnění, odpůrce navrhl zamítnutí podaného návrhu.

III.

Při jednání u Městského soudu v Praze navrhovatel uvedl, že odpůrce ve svém vyjádření k žalobě neuvedl nic, co by bylo protiargumentací k podanému návrhu, zopakoval námitky v návrhu uvedené s odkazem na písemné vyhotovení návrhu. Poukázal na rozhodnutí ve věcech vedených u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 5A 113/2015 a sp.zn. 5A 50/2016. Navrhovatel předložil sdělení Správy železniční dopravní cesty ze dne 1.10.2015 zn. 41054/2015-SŽDC-O27, ve kterém k dotazu navrhovatele týkající se výstavby nové trati přes katastrální území Křeslice, uvedená správa sděluje, že podle zpracované studie je nová trať vedená variantně přes katastrální území Petrovice a Křeslice.

Zástupce odpůrce s odkazem na písemné vyjádření k podané žalobě uvedl, že se nemůže ztotožnit s námitkami o možném vyvlastnění pozemků navrhovatele, má za to, že odpůrce nešel nad rámec stanovený vodoprávním úřadem, i nadále má pochybnosti o tom, zda navrhovatel byl dotčen na svých právech.

IV.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že rozhodnutím Odboru ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31.1.2007 č.j. MHMP-12652/2005-OOP/II/Ku (dále též „rozhodnutí ze dne 31.1.2007“) bylo stanoveno, s odkazem na § 106 a § 66 odst. 1 vodního zákona, záplavové území drobného vodního toku Botiče v ř. km. 0,000-20,841 na území obvodu Prahy 2, 4 a 10 a záplavové území pro přítoky Botiče v rozsahu, který je uveden pod bodem I. tohoto rozhodnutí. Pokud jde o přítok Dobrá voda, bylo stanoveno záplavové území v říčních kilometrech 0,000-1,541. Dále pod bodem II. výroku tohoto rozhodnutí byla s odkazem na ustanovení § 66 odst. 2 vodního zákona vymezena aktivní zóna záplavového území drobného vodního toku Botiče v ř. km. 6,838-8,433 v katastrálním území Záběhlice v Praze 10 a ř. km. 11,168-11,671 v katastrálním území Hostivař v Praze 10, vše vyznačeno v grafických přílohách.

Z grafické přílohy k tomuto rozhodnutí ze dne 31.1.2007, konkrétně ze zátopové mapy B 11 – detailu k Dobré vodě a z legendy v mapě B 12, je zřejmé, že na zde uvedených pozemcích byly stanoveny průtoky od Q_5 , Q_{20} a Q_{100} . Podle technické zprávy - Stanovení záplavového území vodního toku Botič a jeho přítoků na území hl. m. Prahy - se přítoku Dobrá voda týká bod 3.8. Z této části pak je zřejmé, že byly stanoveny pro model průtoky uvedené v tabulce 3.8. Ve zprávě se uvádí, že při rekognoskaci a po výpočtech byly shledány nedostatky a havarijní stav na Dobré vodě s tím, že v dolní části potoka mezi 0,000-0,160 km dojde při průtocích větších než Q_5 k rozliti potoka do okolí a na sousední cestu. Dále bylo konstatováno, že v okolí 0,160 km existuje statek Dobrá voda o několik metrů výše, než je zasazena stavba, vede přes potok můstek, který přispívá ke vzdouvání vody. Při průtocích Q_5 a vyšších dojde k přelévání vody přes korunu mostku, při vodních stavech Q_{50} a výše bude zaplaveno celé údolí potoka i s přiléhajícím statkem. Dále bylo konstatováno, že na 0,267 km se nachází zbytky hráze bývalého rybníka na Dobré vodě, rybník je vypuštěný, při průtoků velkých vod nebude narušením hráze stačit na převedení průtoků, nad hrází se shromáždí voda a dojde ke vzdouvání vody. V 0,546 km leží střed hráze nádrže Dobrá voda, nádrž není v provozu, patrně nikdy nebyla, spodní výpustě jsou neustále otevřené. Při průtocích Q_5 a vyšších nebudou spodní výpustě dostatečně kapacitní a nádrž začne zadržovat vodu. Hladina v nádrži se bude vzdouvat, pro ochranu níže položených pozemků a staveb a pro snížení průtoků by bylo vhodné uvést nádrž do provozu. Kolem 0,857 km, leží v oblasti potencionálního dna nádrže, bude docházet k vylití potoka z břehů. Oblast od pramene km 1,541 po propustek 1,155 teče po podmáčené louce. Okolí je členité, na některých místech byly navedeny navážky. Pro zmenšení rizika záplav je nutné upravit dno potoka, prohloubit a vyčistit včetně zkapacitnit propustek na 1,155. Tyto zásahy vyvolávají nutnost zabývat se uvedením do provozu nádrže Dobrá voda, jinak hrozí havárie na nižších částech potoka. Ve zbývajících částech potoka nedošlo při simulaci matematickým modelem k nebezpečným stavům nebo havarijním stavům.

Z obsahu spisového materiálu dále vyplývá, že zastupitelstvo hl. m. Prahy usnesením ze dne 19.9.2013 č. 31/12 vydalo Celoměstsky významné změny III ÚP SÚ hl. m. Prahy – Z 2746/00, Z 2747/00, Z 2750/00 ve formě Opatření obecné povahy č. 37/2013. Závazná část územně plánovací dokumentace se změnila tak, že nově se vymezily funkční plochy uvedené v příloze 1a a 1b. Celoměstsky významné změny III ÚP SÚ HMP, změny vymezení ploch VPS, pozemky určené pro umístění VPS a vztah změn k zastavitelnému území se změnil tak, jak je uvedeno v příloze 2 tohoto usnesení. Součástí celoměstsky významných změn jsou pak výkresy grafické části, které jsou součástí přílohy 2 a 3.

Pokud jde o změnu Z 2746/00, je zřejmé, že hlavním cílem změny je, mimo jiné, aktualizace vymezení záplavového území aktivní zóny na drobných vodních tocích ve vztahu k přítoku Botiče Dobrá voda. Z výrokové části vyplývá, že jde o změny vymezených záplavových území a aktivní zóny záplavového území na drobných vodních tocích s tím, že na drobných vodních tocích na území hl. m. Prahy jsou aktualizována, vymezena záplavová území a aktivní zóna záplavového území drobného vodního toku. Mezi výčtem těchto toků je uveden Botič včetně přítoků, mezi něž patří Dobrá voda. Dále byla vymezena nová záplavová území a aktivní zóna záplavového území dalších drobných vodních toků a zrušena záplavová území na přítocích Mratinského potoka. Současně došlo k vymezení závazné části formou regulativu tak, že regulativy funkčního a prostorového uspořádání území, jež jsou uvedeny v opatření obecné povahy č. 6/2009, kterým byla vydána změna Z 1000/00 Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy s tím, že ustanovení oddílu 10 záplavová území, odstavec 2 se mění tak, že záplavová území se dělí na: A) území určená k ochraně (zahrnující zajišťované městem pro Q_{2002} , zajišťované městem pro Q_{100} , zajišťované individuálně pro Q_{2002} a zajišťované individuálně pro Q_{100}), dále na B) území neprůtočná, na C) území průtočná a na D) aktivní zóna. Změna se týká mimo jiné i výkresu č. 33 kategorizace záplavového území. V odůvodnění změny Z 2746/00 je konstatován postup při pořízení změny, vyhodnocení souladu s politikou územního rozvoje, úkoly územního plánování a s požadavky právních předpisů. Dále se uvádí, že změna je požadována z důvodu aktualizace kategorií záplavového území Vltavy a Berounky na území hl. m. Prahy a aktualizace linií protipovodňové ochrany dle aktuálního 2d modelu hl. m. Prahy 2008 a dále z důvodu potřeby řešit aktualizaci záplavového území a aktivní zóny záplavového území na drobných vodních tocích stanovených Odborem ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy jako příslušným vodoprávním úřadem (nyní Odbor životního prostředí Magistrátu hl. m. Prahy). Bylo poukázáno na povodeň v roce 2002 a potřebu aktualizace rozsahu záplavového území a aktualizace rozsahu linií protipovodňových opatření. Bylo konstatováno, že záplavová území vodních toků Vltavy a Berounky jsou z hlediska využití území v Územním plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy rozdělena na jednotlivé kategorie pod písmeny A, B, C, D. Na drobných vodních tocích jsou v souladu s vodním zákonem nově vymezena, respektive aktualizována záplavová území pro průtoky stoleté vody (Q_{100}) a aktivní zóna. V aktivní zóně platí omezení dané § 67 zákona o vodách. Pro zátopové území Q_{100} platí omezení podle závazné části územního plánu pro kategorii C – území průtočná. Dále je konstatováno vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území a informace, jak bylo respektováno stanovisko k vyhodnocení vlivu na životní prostředí, je konstatováno rozhodnutí o námitkách a její rozhodnutí. Bylo poznamenáno, že k výkresu č. 33 – Kategorizace záplavových území – je zpracován rozdílový výkres.

Pokud jde o změnu Z 2750/00, jejímž hlavním cílem je, mimo jiné, vymezení veřejně prospěšných staveb stávajících retenčních nádrží a vodních děl, revitalizace a rekonstrukce stávajících retenčních nádrží a vodních děl, je z výrokové části zřejmé, že plochy funkčního využití území ve vztahu k retenční nádrži Dobrá voda, se nemění. Současně se mění vymezení

stávajících veřejně prospěšných staveb, respektive se vymezují nové veřejně prospěšné stavby. Ve vztahu k Dobré vodě se mění vymezení ploch stávající veřejně prospěšné stavby 79/TY/31, 79/TY/40 - retenční nádrž a dešťová usazovací nádrž (DUN) Dobrá voda, a to tak, že se uvádí výčet pozemků nově dotčených veřejně prospěšnou stavbou. Veřejně prospěšná stavba označená kódem 79/TY/31 v katastrálním území Křeslice se nově dotýká pozemků č. parc. 485/3, 4, 493/1, 9. Veřejně prospěšná stavba vedená pod kódem 79/TY/40 v katastrálním území Petrovice se nově dotýká pozemků č. parc. 430/7, 44, 48, 51, 53, 54. Z výrokové části je pak zřejmé, že ve vymezení veřejně prospěšných staveb jsou uvedena pouze parcelní čísla nově dotčených pozemků, které jsou nově definovanými nebo měněnými veřejně prospěšnými stavbami dotčeny. Z odůvodnění této změny je zřejmé, že zařazení retenčních nádrží a vodních děl jakožto veřejně prospěšných staveb je navrženo proto, že jde o stavby pro veřejnou infrastrukturu určené k rozvoji města a ochraně území obce. Retenční nádrže umožňují vlivem schopnosti zadržovat srážkovou vodu z území v nádrži po dobu zvýšených průtoků, další rozvoj obce. Zároveň slouží k větší ochraně před povodněmi v níže ležících úsecích toků. Řešení je v souladu s požadavky správce a provozovatele předmětných retenčních nádrží a vodních děl.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že navrhovatel využil svého oprávnění podat proti návrhu opatření obecné povahy námitky, o těchto námitkách bylo rozhodnuto rozhodnutími, která jsou přílohou opatření obecné povahy. Soudu je z úřední činnosti známo, že proti těmto rozhodnutím o námitkách podal navrhovatel návrhy na přezkoumání těchto rozhodnutí, které jsou vedeny u zdejšího soudu pod sp.zn. 5A 206/2013 a sp.zn. 5A 207/2013.

V.

Soud se v první řadě zabýval otázkou aktivní procesní legitimace navrhovatele. V daném případě byl podán návrh na zrušení opatření obecné povahy ve vztahu ke dvěma změnám Z 2746/00 a Z 2750/00.

Podle § 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy zkrácen. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že aktivní procesní legitimace je spojena s tvrzením, že navrhovatel je opatřením obecné povahy dotčen ve svých právech. Při posuzování otázky, zda navrhovatel je v této věci procesně aktivně legitimován, vycházel soud z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17.3.2013 č.j. 1Ao 2/2013-116, ze kterého vyplývá, že procesní aktivní legitimace je dána hrozbou, pravděpodobností či možností realizace opatřením obecné povahy vytčeného cíle, jehož důsledky dopadají do práv navrhovatele, a to bez ohledu na to, zda k tomu v budoucnu skutečně dojde či nikoliv. V daném případě navrhovatel tvrdí dotčení ve svých vlastnických právech, kdy zahrnutím jeho pozemků do záplavového území kategorie C – průtočná dochází podle jeho názoru k nezákonnému omezení vlastnického práva. Obdobně to platí ve vztahu ke změně údajné veřejně prospěšné stavby retenční nádrže Dobrá voda. Dále navrhovatel poukázal na možný pokles tržní ceny jeho nemovitostí a hrozbu jejich vyvlastnění a znemožnění případného rozvoje podnikatelských aktivit. Z uvedených důvodů má soud za to, že navrhovatel splnil zákonem stanovenou povinnost tvrzení o zkrácení na svých právech, proto shledal návrh přípustným. Pro úplnost soud uvádí, že odpůrcem uvedený odkaz na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11.6.2009 č.j. 3Ao 2/2009-23 a ze dne 24.2.2010 č.j. 4Ao 1/2010-432,

ze kterých odpůrce dovozuje, že navrhovatel není aktivně legitimován k podání návrhu v této věci je nepřipadný. Právní názor v nich uvedený byl překonán výše uvedeným rozhodnutím rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17.3.2013 (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.7.2016 č.j. 8As 4/2016-39, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

VI.

Soud se dále zabýval otázkou důvodnosti podaného návrhu.

A.

Pokud jde o tu část opatření obecné povahy č. 37/2013 představující změnu č. Z 2746/00, navrhovatel v návrhu (bod VII.návrhu) namítal, že odpůrce odmítl meritorní přezkoumání jeho námitek, namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách a nezákonný zásah do práv navrhovatele v důsledku absence věcného posouzení námitek navrhovatele (bod VII. písm. a), písm. b), písm. c) návrhu). K těmto námitkám soud uvádí, že předmětem řízení v této věci není rozhodnutí o námitkách navrhovatele. Toto rozhodnutí je předmětem návrhu, o kterém je vedeno u zdejšího soudu řízení pod sp.zn. 5A 206/2013. Opatření obecné povahy a rozhodnutí o námitkách je nutno považovat za dva zcela samostatné úkony, tyto úkony lze zcela samostatně napadnout i návrhem na přezkoumání těchto úkonů ve správním soudnictví. Zákonnost či správnost rozhodnutí o námitkách lze přezkoumat na základě návrhu proti tomuto rozhodnutí, nikoliv v rámci řízení o návrhu na přezkoumání opatření obecné povahy. Soud se proto těmito námitkami nemohl zabývat.

Obdobně to platí o odkazu navrhovatele na argumentaci, kterou uplatnil v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 5 A 206/2013. K tomuto odkazu soud uvádí, že přezkoumává opatření obecné povahy na základě námitek, které jsou uvedeny v návrhu v té které konkrétní věci. Proto nemůže přihlížet k argumentaci, která je uplatněna, byť jde o stejného navrhovatele, ve vztahu k jinému napadenému rozhodnutí v odlišné věci, než je nyní projednáváný návrh.

Navrhovatel dále namítal (bod VII. d) návrhu), že odpůrce překročil svou působnost tím, že vodoprávním úřadem vymezené záplavové území bylo změnou územního plánu zařazeno do kategorie C – průtočné, ve které, kromě několika výjimek, platí všeobecný zákaz umísťování staveb, tedy uplatňují se v nich obdobná omezení jako tak, která vodní zákon stanoví pro aktivní zónu. Tuto námitku shledal soud důvodnou.

Není sporu o tom, že zastupitelstvo hlavního města Prahy je oprávněno ze zákona k vydávání změny územního plánu, a to podle § 6 odst. 5 písm. c) ve spojení s § 55 stavebního zákona. V daném případě změna spočívala v tom, že došlo k rozšíření záplavového území v kategorii C – průtočné. K vymezení záplavového území je podle § 66 odst. 1 vodního zákona příslušný vodoprávní úřad, jejichž výčet je uveden v ustanovení § 104 odst. 2 vodního zákona.

Záplavová území jsou podle § 66 odst. 1 vodního zákona administrativně určená území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou. Jejich rozsah je

povinen stanovit na návrh správce vodního toku vodoprávní úřad. Vodoprávní úřad může uložit správci vodního toku povinnost zpracovat a předložit takový návrh v souladu s plány hlavních povodí a s plány oblastí povodí.

Podle § 66 odst. 2 vodního zákona vymezí vodoprávní úřad v zastavěných územích, v zastavitelných plochách podle územně plánovací dokumentace, případně podle potřeby v dalších územích, na návrh správce vodního toku aktivní zónu záplavového území podle nebezpečnosti povodňových průtoků.

Podle § 66 odst. 7 vodního zákona se záplavová území a jejich aktivní zóny se stanovují formou opatření obecné povahy.

Podle § 67 odst. 1 vodního zákona se v aktivní zóně záplavových území se nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů.

Podle § 67 odst. 2 vodního zákona v aktivní zóně je dále zakázány činnosti, jsou uvedeny pod písmeny a) až d) tohoto zákona, které by mohly zhoršit odtok povrchových vod.

Podle § 67 odst. 3 vodního zákona může vodoprávní úřad mimo aktivní zónu v záplavovém území stanovit opatřením obecné povahy omezující podmínky. Při změně podmínek je může stejným postupem změnit nebo zrušit. Takto postupuje i v případě, není-li aktivní zóna stanovena.

Z výše uvedené právní úpravy je zřejmé, že omezení a zákazy v aktivní zóně záplavového území jsou stanoveny přímo zákonem, konkrétně ustanovením § 67 odst. 1 a odst. 2 vodního zákona, ze kterých je zřejmé, že v aktivní zóně platí především zákaz umísťování staveb, s výjimkou staveb, které jsou v uvedených ustanovení uvedeny a které nezhoršují odtokové poměry daného území.

Oproti tomu v záplavových územích mimo aktivní zónu zákon přímo žádné limity ani omezení nestanoví, rozhodnutí o případných omezeních zákon svěřuje pravomoc vodohospodářskému úřadu. Ten podle § 76 odst. 3 vodního zákona může stanovit omezující podmínky. Je tedy v pravomoci vodohospodářského úřadu, zda a jaké omezující podmínky pro využívání a rozvoj záplavových území stanoví. S účinností od 1.8.2010, kdy nabyla účinnosti novela vodního zákona, zákon č. 150/2010 Sb., se tak děje formou opatření obecné povahy, do 31.7.2010 o těchto omezeních rozhodoval vodohospodářský úřad správním rozhodnutím. Rozdíl mezi aktivní zónou záplavového území a územím, které je sice záplavovým, je však mimo tuto aktivní zónu, spočívá především z hlediska možného využívání v tom, že v území, které je zařazeno do aktivních zón, jsou omezení stanovená přímo zákonem, pokud jde o záplavové území mimo aktivní zónu, může určitá omezení stanovit vodohospodářský úřad po posouzení konkrétních okolností daného místa.

V daném případě rozhodnutím vodohospodářského úřadu ze dne 31.1.2007 byla v povodí drobného vodního toku Dobrá voda stanoveno záplavové území. V předmětném území pak byla stanovena zátopová čára pro kategorii Q₀₅ (modrá barva), pro kategorii Q₂₀ (zelená barva) a pro kategorii Q₁₀₀ (červená barva). Na základě tohoto rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 31.1.2007 vydalo zastupitelstvo hl. m. Prahy ve formě opatření obecné povahy č. 37/2013 změnu územního plánu Z 2746/00, kterou byly dotčeny i pozemky navrhovatele. Je zřejmé, že na základě rozhodnutí z 31.1.2007 došlo v předmětné lokalitě k rozšíření plochy záplavového území. Tato skutečnost je patrná i z výkresu č. 33 k územnímu plánu, kdy porovnáním zakresleného stavu před změnou a stavu po změně, jež byla napadeným opatřením obecné povahy provedena, je rozdíl nepochybný.

Záplavové území bylo změnou územního plánu zařazeno do kategorie C – průtočné záplavové území. Je zřejmé, že poloha a ohraničení záplavových území podle změny Z 2746/00 odpovídá vymezení území zátopovou čarou Q₁₀₀ v rozhodnutí vodohospodářského úřadu ze dne 31.1.2007, z něhož odpůrce vycházel.

Je však třeba konstatovat, že odpůrce v daném případě nepostupoval v souladu se zákonem a překročil svoji působnost, a to právě proto, že vodoprávním úřadem vymezené záplavové území bylo změnou územního plánu zařazeno do kategorie C – průtočné záplavové území. Možnosti využití takového území upravuje vyhláška č. 32/1999 Sb., jež byla schválena radou hlavního města. V Příloze č. 1, oddílu 10 – Záplavová území (dříve Oddíl 9 – Zátopová území) vyplývá, že v záplavových územích kategorie C platí s několika výjimkami všeobecný zákaz umisťování staveb. To znamená, že se v této kategorii uplatňují totožná omezení jako omezení, která stanoví vodní zákon pro aktivní zónu. K takovému jednostrannému určení omezujících podmínek pro vlastníky dotčených nemovitostí však nebyl odpůrce jako orgán územního plánování oprávněn. Je nutno zdůraznit, že rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 31.1.2007 nebyla pro přítoky Botiče, tedy ani pro drobný tok Dobrá voda, stanovena aktivní zóna, nýbrž „pouze“ záplavové území s maximální zátopovou čarou Q₁₀₀.

Navíc pokud odpůrce v odůvodnění změny Z 2746/00 pod bodem VII. uvádí, že pro záplavové území Q₁₀₀ platí omezení podle závazné části územního plánu pro kategorii C – území průtočné, není zřejmé, na základě jakých konkrétních skutečností k tomuto závěru odpůrce dospěl. Odpůrce tuto skutečnost pouze konstatuje, aniž by blíže odůvodnil, proč území označené vodoprávním úřadem zátopovou čarou Q₁₀₀ podřazuje pod kategorii C – průtočné záplavové území. V tomto směru je napadená změna opatření obecné povahy nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

Na výše uvedený závěr nemá vliv ani skutečnost, že kategorie záplavových území definuje územní plán hlavního města Prahy a že se na záplavová území na drobných vodních tocích kategorie C – průtočná záplavová území uplatňovala již od platnosti územního plánu schváleného 9.9.1999. Tím, že byly pozemky navrhovatele zahrnuty napadeným opatřením obecné povahy mezi záplavová území kategorie C – průtočná, došlo k porušení § 67 odst. 3 vodního zákona, neboť podle tohoto ustanovení je oprávněn stanovit omezující podmínky v záplavových územích mimo aktivní zónu výlučně vodoprávní úřad, což se v daném případě nestalo. Je nutno opakovaně zdůraznit, že pro drobný tok Dobrá voda bylo stanoveno záplavové území, nikoliv aktivní zóna. Ta byla stanovena rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 31.1.2007 pouze ve vztahu k drobnému vodnímu toku Botič v úseku uvedených říčních kilometrů v katastrálních územích Záběhlce a Hostivař. Soud považuje za vhodné poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2012 č.j. 1Ao 1/2010-247,

podle něhož: „*Není proto možné, aby si orgán územního plánování bez ohledu na zákonem a vyhláškou předpokládaný postup a vymezenou působnost vodoprávního úřadu osoboval právo sám závazně sám v územním plánu jak zátopová území, tak i některá nebo všechna omezení vlastníků dotčených nemovitostí, která vodní zákon normuje pouze pro aktivní zónu záplavových území stanovených vodoprávním úřadem*“.

B.

Navrhovatel se návrhem dále domáhal přezkoumání opatření obecné povahy 37/2013 v části změny Z 2750/00. Rovněž zde navrhovatel poukázal na argumentaci, kterou uplatnil v jiném řízení, v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 5 A 207/2013. K tomuto odkazu soud uvádí, že přezkoumává opatření obecné povahy na základě námitek, které jsou uvedeny v žalobě v té které konkrétní věci. Proto nemůže přihlížet k argumentaci, která je uplatněna, byť jde o stejného žalobce, ve vztahu k jinému napadenému rozhodnutí v odlišné věci, než je nyní projednávaný návrh. Proto se soud těmito námitkami, uplatněnými ve věci sp.zn. 5A 207/2013, nemohl zabývat.

Navrhovatel poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31.5.2013 č.j. 3A 61/2010-94, kterým bylo zrušeno rozhodnutí odpůrce o námitkách navrhovatele proti změně Z-1415/07, zahrnuté do obecné povahy č. 9/2010 ve věci zařazení retenční nádrže „D“ Praha, Křeslice jako veřejně prospěšná stavba (bod. VIII. písm. a) návrhu). Uvedeným rozsudkem Městský soud v Praze rozhodnutí o námitkách zrušil pro nedostatečné odůvodnění vymezení uvedené nádrže jako veřejně prospěšnou stavbu. Navrhovatel dále uvedl, že nyní napadené opatření obecné povahy se v části změny Z 2750/00 opírá o tvrzení, že uvedená retenční nádrž byla prohlášena za veřejnou stavbu změnou Z-1415/07, která byla zahrnuta do opatření obecné povahy č. 9/2010, které bylo vyhlášeno dne 26.3.2010. Toto tvrzení je s ohledem na uvedený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31.5.2013 absurdní a nepravdivé, protože odpůrce zcela ignoruje uvedený rozsudek, kterým byla zrušena příslušná část opatření obecné povahy č. 9/2010, a to minimálně ohledně rozhodnutí o námitkách navrhovatele.

Tyto námitky neshledal soud důvodnými. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31.5.2013 2013 č.j. 3A 61/2010-94 bylo zrušeno rozhodnutí o námitkách, ze spisového materiálu nevyplývá a ani navrhovatel to netvrdí, že by následně došlo ke zrušení opatření obecné povahy č. 9/2010 ve znění změny Z-1415/07. Protože nedošlo ke zrušení uvedeného opatření obecné povahy č. 9/2010, ani ke zrušení změny Z 1415/07 tohoto opatření obecné povahy, je nutno z tohoto opatření obecné povahy vycházet jako z platného a účinného dokumentu. Jestliže byla retenční nádrž, nacházející se na pozemcích navrhovatele, prohlášena za veřejně prospěšnou stavbu uvedenou změnou Z-1415/07 opatření obecné povahy č. 9/2010, pak je nutno tuto skutečnost akceptovat. Ve svých důsledcích to znamená závěr o nedůvodnosti námitek žalobce, ve kterých projevuje nesouhlas s tím, aby retenční nádrž na jeho pozemcích byla považována za veřejně prospěšnou stavbu. K tomuto prohlášení došlo výše uvedenými úkony. Proti nim návrh v této věci nesměruje.

Navrhovatel dále namítal s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2010 č.j. 1Ao 6/2010-130, který uvedl: „*Je-li před soudem napadená změna obecné povahy, avšak samotné měněné opatření obecné povahy napadeno nebylo, musí soud přezkoumat srozumitelnost měněného opatření obecné povahy a jeho vztah k napadené změně*

jako předběžnou otázku. Jestliže shledá opatření obecné povahy nesrozumitelným a napadená změna tento stav neodstraňuje, je namístě napadenou změnu opatření obecné povahy zrušit“, že považuje jakékoliv další změny, týkající se 40 let nezkolaudované a provozu neschopné retenční nádrže a dešťové usazovací nádrže, za nezákonné.

Argumentaci výše uvedeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2010 považuje soud za nepřiléhavou. Z výše uvedené právní věty, kterou žalobce argumentuje, je zřejmé, že Nejvyšší správní soud vyjádřil, že v případě, kdy je u soudu napadena změna opatření obecné povahy, aniž by bylo napadeno samotné měněné opatření obecné povahy, je nutno, aby soud zkoumal srozumitelnost měněného opatření obecné povahy jako předběžnou otázku.

Z obsahu podaného návrhu v této věci vyplývá, že navrhovatel nesouhlasí s tím, aby retenční nádrž Dobrá voda byla prohlášena či byla považována za veřejně prospěšnou stavbu. V daném případě však napadenou změnou Z 2750/00 nedošlo ke změně opatření obecné povahy č. 9/2010 ani ke změně změny tohoto opatření obecné povahy, jež byla provedena změnou Z 1415/07, v části prohlášení předmětné nádrže za veřejně prospěšnou stavbu. Otázka prohlášení retenční nádrže za veřejně prospěšnou stavbu nebyla předmětem změny Z 2750/00. Nedošlo tedy ve vztahu k nádržím, k nimž navrhovatel uplatnil námitky, ke změně měněného (původního) opatření obecné povahy č. 9/2010, resp. jeho změny Z 1415/07. Ve vztahu k této otázce nelze hovořit o změně měněného opatření, proto nepřichází v úvahu ani posouzení srozumitelnosti opatření obecné povahy č. 9/2010, resp. změny Z 1415/07 o prohlášení předmětných nádrží za veřejně prospěšné stavby ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2010.

Lze shrnout, že nyní napadeným opatřením obecné povahy, respektive změnou Z 2750/00, byla rozšířena plocha veřejně prospěšných staveb, jež byly označeny jako Dobrá voda s kódem VPS 79/TY/31 a 79/TY/40 (kromě nádrže v Křeslicích jde o nádrž v Petrovicích). To znamená, že původní opatření obecné povahy č. 9/2010, včetně změny Z 1415/07, zůstalo, pokud jde o prohlášení retenční nádrže na pozemcích navrhovatele za veřejně prospěšnou stavbu nedotčeno. Napadenou změnou Z 2750/00 došlo k rozšíření stávajících veřejně prospěšných staveb, nedošlo k prohlášení těchto staveb za veřejně prospěšné stavby. Jinými slovy předmětné nádrže zůstaly vymezeny jako veřejně prospěšné stavby, a to na základě opatření obecné povahy č. 9/2010 ve znění změny Z 1415/07. Nyní napadenou změnou došlo pouze k rozšíření jejich plochy.

Pokud navrhovatel poukazoval na to, že došlo ke zrušení rozhodnutí o námitkách, které navrhovatel podal proti návrhu opatření obecné povahy č. 9/2010 ve znění změny Z 1415/07, je nutno zdůraznit, že návrhem ve věci, vedené pod sp.zn. 3A 61/2010, bylo napadeno rozhodnutí o námitkách a nikoliv samotné opatření obecné povahy č. 9/2010, respektive jeho změna Z 1415/07. Jak již bylo výše uvedeno, je rozhodnutí o námitkách svým charakterem rozhodnutím, které podléhá samostatnému přezkumu. Ze samotné skutečnosti, že rozhodnutí o námitkách je zrušeno, aniž by bylo napadeno samo opatření obecné povahy, nelze dovodit, že by se opatření obecné povahy stalo neúčinným.

Pokud navrhovatel argumentoval tím, že předmětné retenční nádrže na pozemcích navrhovatele jsou stavbami, které nebyly zkolaudovány, nebyly užívány, je nutno konstatovat, že předmětem řízení nebyla otázka faktického stavebního stavu staveb ani právního stavu staveb, tyto skutečnosti je nutno řešit v eventuálně dalším řízení podle stavebního zákona.

Navrhovatel dále namítal nepřezkoumatelnost napadené části opatření obecné povahy (bod VIII., písm. b) návrhu). Přes nadpis, který je v návrhu uveden, je nutno konstatovat, že navrhovatel poukazuje na námitky, kterými brojil proti návrhu předmětného opatření obecné povahy v části změny plánu Z 2750/00, projevuje nesouhlas s rozhodnutím o těchto námitkách, respektive namítá, že nebyly vypořádány všechny jeho námitky, takže odůvodnění rozhodnutí o námitkách je nedostatečné. Tyto námitky neshledal soud důvodnými, protože z jejich obsahu je zřejmé, že směřují proti rozhodnutí o námitkách, toto rozhodnutí je předmětem samostatné žaloby, jež je vedena u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 5A 207/2013.

Navrhovatel dále namítal nezákonný zásah do svých práv (VIII., písm. c) návrhu), který spatřuje jak ve vymezení, tak v následném rozšíření veřejně prospěšné stavby, což představuje zásah do základních lidských práv, zejména do práva vlastnického. Tyto námitky neshledal soud důvodnými.

Jak již bylo uvedeno, k prohlášení retenčních nádrží, jež jsou označeny kódy 79/TY/31 a 79/TY/40 za veřejně prospěšné stavby, nedošlo nyní napadeným opatřením obecné povahy, respektive napadenou změnou Z 2750/00.

Pokud jde o rozšíření uvedených veřejně prospěšných staveb, je zřejmé, že stavba pod kódem 79/TY/31 v katastrálním území Křeslice byla rozšířena na pozemky č. parc. 485/3, 4, 493/1, 9. Stavba pod kódem 79/TY/40 v katastrálním území Petrovice byla rozšířena na pozemky č. parc. 430/7, 44, 48, 51, 53, 54. Z listu vlastnictví č. 31 pro katastrální území Křeslice je patrné, že žalobce je vlastníkem řady pozemků, které jsou v tomto výpisu uvedeny, mezi tímto výčtem se však pozemky v katastrálním území Křeslice č. parc. 485/3 a 4 a č. parc. 493/1, 9, které byly nově dotčeny veřejně prospěšnými stavbami (v tom spočívala změna stávajících veřejně prospěšných staveb), nenacházejí. Skutečnost, že navrhovatel není vlastníkem pozemků, které jsou nově dotčeny rozšířením veřejně prospěšné stavby kódem 79/TY/31, potvrdil navrhovatel i při jednání u soudu. Pokud jde o stavbu pod kódem 79/TY/40 v katastrálním území Petrovice, navrhovatel uvedl, že v tomto katastrálním území nevlastní žádné pozemky.

Z uvedeného vyplývá, že napadenou změnou Z 2750/00 nebyl navrhovatel dotčen ve svých vlastnických právech, protože rozšíření stávajících veřejně prospěšných staveb se nedotklo jeho vlastnických práv a porušení jiných práv navrhovatel nenamítal. Pro úplnost lze poznamenat, že v návrhu změny Z 2750/00 stavba pod kódem 79/TY/31 v katastrálním území Křeslice zasahovala i do pozemku č. parc. 453/5, který je ve vlastnictví navrhovatele. K námitce navrhovatele byl tento pozemek z nově dotčených pozemků vyjmut.

Navrhovatel nesouhlasil s odpůrcem formulovaným cílem opatření obecné povahy (smysluplné využití nedokončené stavby, zajištění efektivní přestavby a dostavby retenční nádrže) s tím, že nejde o legitimní cíle, které by odůvodňovaly zásah do vlastnictví navrhovatele prostřednictvím vymezení veřejně prospěšné stavby. Tuto námitku neshledal soud důvodnou. Jak již bylo uvedeno, předmětem změny Z 2750/00 napadeného opatření obecné povahy nebylo vymezení veřejně prospěšných staveb na pozemcích navrhovatele, došlo k jejich rozšíření a toto rozšíření se nemovitostí, které má ve vlastnictví navrhovatel, nedotýká.

Navrhovatel namítal, že jde o exces, protože na předmětném místě žádný potok Dobrá voda není a je vyloučeno, aby zde nastala povodňová vlna. K tomu je třeba uvést, že

stanovení zátopového území se nemůže omezit jen na pozemky, na kterých se nachází vodní tok či jiná vodní hladina, neboť při zvýšené hladině vodních toků dochází k zatopení i jiných pozemků. Je nutno poukázat na technickou zprávu k rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 31.1.2007 k drobnému vodnímu toku Dobrá voda, ze které vyplývá, že vodohospodářský orgán se zabýval na základě simulace matematickým modelem k nebezpečným stavům nebo havarijním stavům i otázkou možného havarijního stavu na Dobré vodě, a to od říčního kilometru 0,000 až po 1,155. Na základě tohoto modelu vodohospodářský úřad konstatoval, že do kilometru 0,160 dojde při průtocích větších než Q_5 k rozlití potoka do okolí a na sousední cestu, v okolí 0,160 kilometrů při průtocích Q_5 a vyšších dojde k přelévání vody přes korunu zde postaveného mostku, při vodním stavu Q_{50} a více bude zaplaveno celé okolí i s přílehlým statkem. Dále z technické zprávy vyplývá, že na 0,267 kilometrů při průtoku velkých vod, a to už při Q_5 nebude postačovat zbytek existující hráze bývalého rybníka, může dojít ke vzdouvání vody i zpětnému a bude zaplavena rozsáhlejší oblast nad hrází, na 0,546 kilometrů, kde se nachází nádrž Dobrá voda, která patrně nebyla nikdy v provozu, se při průtocích Q_5 a vyšších nebudou dostatečně kapacitní spodní výpustě, výsledné vzdutí však nebude nabývat velkých hloubek, 2,31 metrů při Q_{100} . Pro ochranu níže položených pozemků a staveb a pro snížení průtoků i na Botiči by bylo vhodné uvést nádrže do provozu. Dále technická zpráva se zabývá dalšími říčními kilometry s tím, že pro zmenšení rizika záplav je nutné upravit koryto potoka, zkapacitnit propustek na 1,155 kilometrů, zásahy vyvolají nutnost zabývat se uvedením do provozu nádrže Dobrá voda. Jinak hrozí havárie v nižších částech potoka a zhoršení situace na Botiči.

Z uvedeného vyplývá, že pokud odpůrce odůvodnil přijatou změnu Z 2750/00 tím, že stavby jsou důležitou součástí pro stanovení dostatečné protipovodňové ochrany města na drobných vodních tocích a tím, že retenční nádrže umožňují vlivem schopností zadržovat srážkovou vodu z území po dobu zvýšených průtoků, umožní další rozvoj obce a zadržování slouží k větší ochraně před povodněmi v níže ležících úsecích toků, pak toto odůvodnění koresponduje závěrům technické zprávy, jež byla zpracována jako součást rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 31.1.2007. Z těchto dokumentů nevyplývá, že by odpůrce tvrdil, že na předmětném území se nachází potok Dobrá voda, netvrdí to ani vodoprávní úřad, je však zřejmé, že jde o součást území, které bylo vodoprávním úřadem hodnoceno jako území, které může být v případě povodně zasaženo.

Pokud navrhovatel poukázal na to, že není odůvodněno, zda není možné cílů dosáhnout jinými ústavně komfortními prostředky, které by nepředstavovaly tak závažný zásah do práv navrhovatele s odkazem na ustanovení § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, je nutno zopakovat, že nemovitosti navrhovatele rozšířením plochy stávajících veřejně prospěšných staveb nebyly dotčeny, nedošlo tedy k zásahu do jeho vlastnických práv.

C.

Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že návrh je důvodný ve vztahu k části opatření obecné povahy č. 37/2013, část Z 2746/00. Soud proto zčásti návrhu navrhovatele vyhověl a část Z 2746/00 opatření obecné povahy hl. m. Prahy č. 37/2013 zrušil dnem právní moci rozsudku, jak je uvedeno pod bodem I. tohoto rozsudku. V části Z 2750/00 dospěl soud k závěru, že návrh není důvodný, proto návrh proti části Z 2750/00 opatření obecné povahy č. 37/2013 pod bodem II. rozsudku zamítl (§ 101d s.ř.s.).

D.

Pro úplnost soud uvádí, že se nezabýval tvrzeními navrhovatele, která jsou uvedena pod bodem I. a II. podaného návrhu, neboť zde navrhovatel pouze popisuje proces při přijímání napadeného opatření obecné povahy a uvádí, že podává návrh na jeho zrušení ve vyjmenovaných částech. Otázkou aktivní legitimace navrhovatele se soud zabýval (bod III. návrhu), pokud v této části návrhu navrhovatel cituje část odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15.6.2016 č.j. 5A 50/2016-54, soud uvádí, že v této části nejsou uvedeny žádné námitky, jimiž by se soud musel zabývat. Obdobně to platí o bodu IV. návrhu, v němž navrhovatel konstatuje pasivní legitimaci odpůrce. Pokud navrhovatel odkazoval na námitky, uplatněné v řízeních, jejichž předmětem je také napadené opatření obecné povahy (bod V. návrhu) a na návrhy na zrušení části předmětného opatření obecné povahy v těchto řízeních, které jsou vedeny pod sp.zn. 11A 113/2015 a sp.zn. 5A 50/2016 s tím, že je činí neoddelitelnou součástí svého návrhu, soud uvádí, že je na navrhovateli, aby námitky proti napadenému opatření obecné povahy uplatnil v podaném návrhu, odkaz na podání jiných subjektů nelze akceptovat. Proto se soud obsahem návrhů, které byly projednávány pátým senátem zdejšího soudu, nezabýval. Pod bodem VI. návrhu navrhovatel poukázal na nezákonnost opatření obecné povahy ve spojitosti s algoritmem soudního přezkumu opatření obecné povahy s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.9.2005 sp.zn. 1Ao 1/2005. Z obsahu této části návrhu je zřejmé, že navrhovatel projevil nesouhlas s deklarací retenční nádrže jako veřejně prospěšné stavby, zdůraznil dotčení ve svých vlastnických právech, zpochybnil deklarovaný cíl opatření obecné povahy v této části. Obsahově jde v zásadě o shodné námitky, které navrhovatel uplatnil pod bodem VIII. písm. c) podaného návrhu, lze proto odkázat na odůvodnění rozsudku v té části, v níž se soud těmito námitkami zabýval. Je nutno zopakovat, že v daném případě napadeným opatřením obecné povahy nebyly nádrže na pozemcích navrhovatele prohlášeny veřejně prospěšnými stavbami, to se stalo předcházejícím opatřením obecné povahy 9/2010 ve znění změny Z 1415/07. Nyní napadeným opatřením obecné povahy došlo k rozšíření nádrží, a to na pozemky, jejichž výčet je uveden ve výrokové části změny Z 2750/00 s tím, že je zřejmé, že jsou uvedena pouze parcelní čísla nově dotčených pozemků. Jak již bylo výše konstatováno, jde o pozemky, které nejsou ve vlastnictví navrhovatele.

K navrhovatelem při jednání u soudu předloženému sdělení Správy železniční dopravní cesty ze dne 1.10.2015 zn. 41054/2015-SŽDC-O27, soud uvádí, že jeho obsahem jsou úvahy o možném využití blíže neuvedených pozemků v katastrálním území Petrovice a Křeslice, věc je ve stádiu územně technická studie, podle které mají být posouzeny možné trasy vysokorychlostních tratí s možným dotčením pozemků navrhovatele výhledovým ochranným pásmem trati. Uvedené sdělení s napadeným opatřením ani jeho změnami nesouvisí. Proto se jím soud blíže nezabýval.

VII.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty druhé s.ř.s., podle něhož měl-li navrhovatel úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. V daném případě navrhovateli vznikly náklady, které spočívají v zaplaceném

soudním poplatku z podaného návrhu na opatření obecné povahy ve výši 5.000,- Kč a v nákladech právního zastoupení za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání návrhu, účast při jednání - § 7, § 9, § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů a 3x režijní paušál po 300,- Kč - § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Celkem by odměna za zastoupení činila částku 10.200,- Kč. Přihlédnutím k polovičnímu úspěchu navrhovatele byla tato odměna zkrácena na polovinu, tedy na částku 5.100,- Kč. Z této částky pak byla vypočtena i daň z přidané hodnoty, neboť zástupce navrhovatele doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Daň z přidané hodnoty činí částku 1.071,- Kč. Celkem náklady představují částku 11.171,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. února 2017

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová